

جمهوری اسلامی ایران
Islamic Republic of Iran
سازمان ملی استاندارد ایران

Iranian National Standardization Organization

استاندارد ملی ایران

۱۳۱۳۴

تجدید نظر اول

۱۳۹۴

INSO

13134

1st. Revision

2016

ماشین های کشاورزی - تراکتور - فضای
کار، دسترسی به مقر رانندگی، درها و
پنجره های تراکتورهای چرخ دار کشاورزی یا
جنگل داری

**Agricultural machinery – Tractor -
Operating space, access to the driving
position and the doors and windows of
wheeled agricultural or forestry tractors**

ICS: 65.060.01

به نام خدا

آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایران

مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱ تنها مرجع رسمی کشور است که وظیفه تعیین، تدوین و نشر استانداردهای ملی (رسمی) ایران را به عهده دارد.

نام موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب یکصد و پنجاه و دومین جلسه شورای عالی اداری مورخ ۹۰/۶/۲۹ به سازمان ملی استاندارد ایران تغییر و طی نامه شماره ۲۰۶/۳۵۸۳۸ مورخ ۹۰/۷/۲۴ جهت اجرا ابلاغ شده است.

تدوین استاندارد در حوزه های مختلف در کمیسیون های فنی مرکب از کارشناسان سازمان، صاحب نظران مراکز و مؤسسات علمی، پژوهشی، تولیدی و اقتصادی آگاه و مرتبط انجام می شود و کوششی همگام با مصالح ملی و با توجه به شرایط تولیدی، فناوری و تجاری است که از مشارکت آگاهانه و منصفانه صاحبان حق و نفع، شامل تولیدکنندگان، مصرف کنندگان، صادرکنندگان و وارد کنندگان، مراکز علمی و تخصصی، نهادها، سازمان های دولتی و غیر دولتی حاصل می شود. پیش نویس استانداردهای ملی ایران برای نظرخواهی به مراجع ذی نفع و اعضای کمیسیون های فنی مربوط ارسال می شود و پس از دریافت نظرها و پیشنهادات در کمیته ملی مرتبط با آن رشته طرح و در صورت تصویب به عنوان استاندارد ملی (رسمی) ایران چاپ و منتشر می شود.

پیش نویس استانداردهایی که مؤسسات و سازمان های علاقه مند و ذی صلاح نیز با رعایت ضوابط تعیین شده تهیه می کنند در کمیته ملی طرح و بررسی و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی ایران چاپ و منتشر می شود. بدین ترتیب، استانداردهایی ملی تلقی می شوند که بر اساس مفاد نوشته شده در استاندارد ملی ایران شماره ۵ تدوین و در کمیته ملی استاندارد مربوط که سازمان ملی استاندارد ایران تشکیل می دهد به تصویب رسیده باشد.

سازمان ملی استاندارد ایران از اعضای اصلی سازمان بین المللی استاندارد (ISO)^۱، کمیسیون بین المللی الکتروتکنیک (IEC)^۲ و سازمان بین المللی اندازه شناسی قانونی (OIML)^۳ است و به عنوان تنها رابط^۴ کمیسیون کدکس غذایی (CAC)^۵ در کشور فعالیت می کند. در تدوین استانداردهای ملی ایران ضمن توجه به شرایط کلی و نیازمندی های خاص کشور، از آخرین پیشرفت های علمی، فنی و صنعتی جهان و استانداردهای بین المللی بهره گیری می شود.

سازمان ملی استاندارد ایران می تواند با رعایت موازین پیش بینی شده در قانون، برای حمایت از مصرف کنندگان، حفظ سلامت و ایمنی فردی و عمومی، حصول اطمینان از کیفیت محصولات و ملاحظات زیست محیطی و اقتصادی، اجرای بعضی از استانداردهای ملی ایران را برای محصولات تولیدی داخل کشور و/یا اقلام وارداتی، با تصویب شورای عالی استاندارد، اجباری نماید. سازمان می تواند به منظور حفظ بازارهای بین المللی برای محصولات کشور، اجرای استانداردهای کالاهای صادراتی و درجه بندی آن را اجباری نماید. همچنین برای اطمینان بخشیدن به استفاده کنندگان از خدمات سازمان ها و مؤسسات فعال در زمینه مشاوره، آموزش، بازرسی، ممیزی و صدور گواهی سیستم های مدیریت کیفیت و مدیریت زیست محیطی، آزمایشگاه ها و مراکز کالیبراسیون (واسنجی) و وسایل سنجش، سازمان ملی استاندارد ایران این گونه سازمان ها و مؤسسات را بر اساس ضوابط نظام تأیید صلاحیت ایران ارزیابی می کند و در صورت احراز شرایط لازم، گواهینامه تأیید صلاحیت به آن ها اعطا و بر عملکرد آن ها نظارت می کند. ترویج دستگاه بین المللی یکاها، کالیبراسیون (واسنجی) و وسایل سنجش، تعیین عبار فلزات گرانبها و انجام تحقیقات کاربردی برای ارتقای سطح استانداردهای ملی ایران از دیگر وظایف این سازمان است.

1- International Organization for Standardization

2 - International Electro technical Commission

3- International Organization of Legal Metrology (Organisation Internationale de Metrologie Legale)

4 - Contact point

5 - Codex Alimentarius Commission

کمیسیون فنی تدوین استاندارد

" ماشین های کشاورزی - تراکتور - فضای کار، دسترسی به مقررانندگی، درها و

پنجره های تراکتورهای چرخ دار کشاورزی یا جنگل داری "

(تجدید نظر اول)

رئیس:

شهمیری، ثمین

(فوق لیسانس مدیریت)

سمت و/ یا نمایندگی

رئیس کمیته فنی متناظر ۱۲۷

(ماشین های خاکبرداری)

دبیر:

منفردی شلمانی، حمیدرضا

(لیسانس مهندسی مکانیک)

رئیس گروه خودرو و نیرو محرکه -

اداره کل نظارت بر اجرای استاندارد

اعضاء: (اسامی به ترتیب حروف الفبا)

بابازاده، کلام

(لیسانس مهندسی مکانیک)

کارشناس مرکز آزمون شرکت

تراکتورسازی ایران

بهره بخش، فاطمه

(فوق لیسانس مهندسی کشاورزی)

کارشناس وزارت جهاد کشاورزی

استان البرز

حسن زاده، مهدی

(لیسانس مهندسی کشاورزی)

کارشناس سازمان تعاون روستایی

استان البرز

شاه محمودی، بهزاد

(لیسانس فیزیک)

دبیر کمیته فنی متناظر ۲۳ (ماشین

های کشاورزی)

شبنانی، علی اصغر

(فوق لیسانس مهندسی صنایع)

کارشناس شرکت بازرسی گسترش

کیفیت رهام

ضیایی پور، رضا

(لیسانس مهندسی مکانیک)

کارشناس استاندارد

کارشناس اداره کل استاندارد استان
زنجان

عقابی، مرضیه
(فوق لیسانس متالوژی)

کارشناس سازمان ملی استاندارد ایران

فرهادی، افشین
(فوق لیسانس محیط زیست)

کارشناس شرکت هپکو

کاشانی، رضا
(لیسانس مهندسی مکانیک)

کارشناس سازمان ملی استاندارد ایران

مهاجر دوست، وحید
(فوق لیسانس مهندسی مکانیزاسیون)

مدیر مهندسی تولید شرکت
تراکتورسازی ایران

نقوی مرادخانلو، قادر
(فوق لیسانس مهندسی مکانیک)

فهرست مندرجات

صفحه	عنوان
ب	آشنایی با سازمان ملی استاندارد
ج	کمیسیون فنی تدوین استاندارد
۵	پیش گفتار
۱	هدف ۱
۱	دامنه کاربرد ۲
۱	مراجع الزامی ۳
۲	اصطلاحات و تعاریف ۴
۷	ویژگی های فضای کارکرد ۵
۸	دسترسی به موقعیت رانندگی (محل های ورود و خروج) ۶
۹	درها، پنجره ها و خروجی های اضطراری ۷
۱۴	روش تعیین نقطه شاخص صندلی پیوست الف
۱۷	نمونه گواهی تایید نوع ار نظر فضای کارکرد و دسترسی به موقعیت رانندگی پیوست ب

پیش‌گفتار

استاندارد " ماشین های کشاورزی - تراکتور - فضای کار، دسترسی به مقر رانندگی، درها و پنجره‌های تراکتورهای چرخ دار کشاورزی یا جنگل داری " نخستین بار در سال ۱۳۸۹ تدوین شد. این استاندارد بر اساس پیشنهادهای رسیده و بررسی توسط سازمان ملی استاندارد ایران و تأیید کمیسیونهای مربوط برای اولین بار مورد تجدیدنظر قرار گرفت و در هفتصد و هشتاد و یکمین اجلاس کمیته ملی استاندارد خوردو و نیرومحرکه مورخ ۱۳۹۴/۱۱/۱۹ مورد تصویب قرار گرفته است، اینک این استاندارد به استناد بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات سازمان ملی استاندارد ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱، به عنوان استاندارد ملی ایران منتشر میشود.

برای حفظ همگامی و هماهنگی با تحولات و پیشرفتهای ملی و جهانی در زمینه صنایع، علوم و خدمات، استانداردهای ملی ایران در صورت لزوم تجدیدنظر خواهد شد و هر گونه پیشنهادی که برای اصلاح و تکمیل این استانداردها ارائه شود، هنگام تجدیدنظر در کمیسیون فنی مربوط مورد توجه قرار خواهد گرفت. بنابراین باید همواره از آخرین تجدیدنظر استانداردهای ملی ایران استفاده کرد.

این استاندارد جایگزین استاندارد ملی شماره ۱۳۱۳۴ سال ۱۳۸۹ می‌شود.
منبع و مآخذی که برای تهیه این استاندارد مورد استفاده قرار گرفته به شرح زیر است:

2010/62/EU, Amending, for the purpose of adapting its technical provisions, Directive 80/720/EEC of the European parliament and of the council on Operating space, access to the driving position and the doors and windows of wheeled agricultural or forestry tractors

خودرو - تراکتور - فضای کارکرد، دسترسی به موقعیت رانندگی، درها و پنجره های تراکتورهای چرخ دار کشاورزی و جنگلداری - ویژگی ها

۱ هدف

هدف از تدوین این استاندارد، تعیین ویژگی های فضای کارکرد، دسترسی به موقعیت رانندگی (محل های ورود و خروج)، درها و پنجره های تراکتورهای چرخ دار کشاورزی و جنگلداری است.

۲ دامنه کاربرد

۱-۲ این استاندارد در مورد تراکتورهای کشاورزی یا جنگلداری مربوط به گروه های T1, T3, T4، آن چنان که در استاندارد ملی ۱۳۲۵۹ تعریف شده است، کاربرد دارد. این استاندارد در خصوص تراکتورهای گروه T4.3 که نقطه شاخص صندلی راننده (SIP) در آنها (بر اساس تعاریف بیان شده در استاندارد ملی ۱۳۱۳۳) بالاتر از ۱۰۰ میلی متر از صفحه طولی میانی تراکتور قرار بگیرد، کاربرد ندارد.

۳ مراجع الزامی

مدارک الزامی زیر حاوی مقرراتی است که در متن این استاندارد به آنها ارجاع داده شده است. بدین ترتیب آن مقررات جزئی از این استاندارد محسوب میشوند. در مورد مراجع دارای تاریخ چاپ و/ یا تجدید نظر، اصلاحیه ها و تجدید نظرهای بعدی این مدارک مورد نظر نیست. معهدا بهتر است کاربران ذینفع این استاندارد امکان کاربرد آخرین اصلاحیه ها و تجدید نظرهای مدارک الزامی زیر را مورد بررسی قرار دهند. در مورد مراجع بدون تاریخ چاپ و/ یا تجدید نظر، آخرین چاپ و/ یا تجدید نظر آن مدارک ارجاع داده شده مورد نظر است.

استفاده از مراجع زیر برای کاربرد این استاندارد الزامی است:

۱-۳ استاندارد ملی ایران ۱۳۲۵۹ سال ۱۳۹۱: خودرو - تایید نوع تراکتورهای کشاورزی و جنگلداری، تریلر (پی نورد) ها و ماشین های دنباله بند تغییر پذیر کشیده شونده

۲-۳ استاندارد ملی ایران ۱۳۱۳۳ سال ۱۳۸۹: خودرو - تراکتور - مجموعه های مشخص و مشخصات تراکتورهای چرخ دار کشاورزی و جنگلداری

۳-۳ استاندارد ملی ایران ۶۸۹۴ سال ۱۳۸۲: خودرو - شیشه ایمنی و مواد شیشه کاری - ویژگی ها و روشهای آزمون

۴ اصطلاحات و تعاریف

در این استاندارد اصطلاحات و تعاریف زیر به کار می‌رود:

۱-۴ تراکتور (کشاورزی یا جنگل داری)

به هر نوع خودروی موتوری گفته می‌شود که دارای چرخ یا چرخ زنجیر بوده، حداقل دو محور داشته و وظیفه اصلی آن در توان کششی آن نهفته بوده و دارای طراحی خاصی است تا قادر به یدک کشیدن، هل دادن، حمل کردن یا تامین توان ابزارها، ماشین‌آلات یا تریلرهای معینی باشد که در کشاورزی یا جنگل داری کاربرد دارند.

۲-۴ فضای کار

حداقل حجم فضای موجود در بین کلیه بخش‌های ثابت سازه تراکتور است که در دسترس راننده آن بوده تا بتواند تراکتور را به صورت مقتضی، با ایمنی کامل، به کار بیاورد.

۳-۴ نقطه مرجع صندلی

نقطه مرجعی است که توسط روش تشریح شده در پیوست الف تعیین می‌شود.

۴-۴ صفحه مرجع

صفحه موازی با صفحه طولی میانی تراکتور است که از نقطه مرجع صندلی می‌گذرد.

۵ ویژگی‌های فضای کارکرد

۱-۵ برای تمام تراکتورها به غیر از تراکتورهای گروه T2, T4.3 (بر اساس تعاریف استاندارد ملی ۱۳۲۵۹)، عرض فضای کارکرد باید حداقل ۹۰۰ mm بوده، ارتفاع آن به اندازه ۴۰۰ mm تا ۹۰۰ mm بالای نقطه مرجع بوده و بیش از ۴۵۰ mm از طول آن در جلوی این نقطه واقع شود (به شکل‌های ۱ و ۳ رجوع شود). برای تراکتورهای گروه T4.3 فضای کارکرد باید علاوه بر وجود یک فضای طولی بیش از ۴۵۰ mm در جلوی نقطه مرجع صندلی، در ارتفاع ۴۰۰ میلی‌متر بالاتر از نقطه مرجع صندلی دارای عرضی حداقل ۷۰۰ میلی‌متری و در ارتفاع ۹۰۰ میلی‌متر بالاتر از نقطه مرجع دارای عرضی حداقل ۶۰۰ میلی‌متری باشد.

۲-۵ قطعات و متعلقات تراکتور نباید در هنگام رانندگی در کار راننده اختلال ایجاد کنند.

۳-۵ برای کلیه موقعیت‌های ستون و غربیلک فرمان، به استثنای موقعیت‌های در نظر گرفته شده برای ورود و خروج، فضای مجاز بین پایه غربیلک فرمان^۱ با قطعات ثابت تراکتور باید حداقل ۵۰ mm باشد. در سایر جهات این فاصله مجاز از طوقه غربیلک، که از بیرون ناحیه اشغال شده توسط غربیلک فرمان اندازه‌گیری می‌شود، باید حداقل ۸۰ mm باشد (به شکل ۲ رجوع شود).

---

1 -Base of Steering Wheel

۴-۵ دیواره عقب کابین، از ارتفاع ۳۰۰ mm تا ۹۰۰ mm بالای نقطه مرجع صندلی، باید حداقل به اندازه ۱۵۰ mm در پشت صفحه قائمی واقع باشد که عمود بر صفحه مرجع بوده و از نقطه مرجع می گذرد (به شکل های ۲ و ۳ رجوع شود).

این دیواره باید از هر طرف نقطه مرجع صندلی، دارای حداقل عرض ۳۰۰ mm باشد.

۵-۵ کنترل های دستی باید متناسب با یکدیگر و دیگر بخش های تراکتور بوده، به طوری که در اثر کاربرد آن ها، هیچ خطر جراحی برای دستان کاربر وجود نداشته باشد.

هنگامی که نیروی لازم برای کاربرد یک کنترل از ۱۵۰ N بیشتر می شود، یک فاصله مجاز ۵۰ mm کافی بوده و هنگامی که نیرو بین ۸۰ N تا ۱۵۰ N است، فاصله مجاز ۲۵ mm کفایت می کند. هنگامی که نیروی لازم کمتر از ۸۰ N است، هر گونه فاصله مجاز نسبت به کنترل ها قابل قبول است (به شکل ۳ رجوع شود). در نظر گیری مکان های جایگزین دیگر برای کنترل ها، از طریق اجرای استانداردهای ایمنی معادل، نیز قابل قبول است.

۶-۵ در موضعی واقع در جلوی صفحه عمودی گذرنده از نقطه مرجع صندلی که بر صفحه مرجع عمود است، نباید هیچ قسمت صلبی از سقف، در فاصله ۱۰۵۰ mm از نقطه مرجع صندلی وجود داشته باشد. (به شکل ۲ رجوع شود) لایه تشک می تواند تا ۱۰۰۰ میلیمتر بالای نقطه مرجع صندلی امتداد داشته باشد .

۷-۵ شعاع انحنای سطح واقع در بین دیواره عقب کابین و سقف آن می تواند به حداکثر ۱۵۰ mm برسد.

۶ دسترسی به موقعیت رانندگی (محل های ورود و خروج)

۱-۶ باید بتوان بدون هیچ خطری از محل های ورود و خروج استفاده کرد. تویی چرخ و قالپاق یا رینگ به عنوان پله یا نردبان قابل قبول نیستند .

۲-۶ نقاط دسترسی به موقعیت رانندگی و صندلی سرنشین باید عاری از قطعاتی باشد که موجب جراحات می شوند. در صورت وجود موانعی، مثل پدال کلاچ، برای اطمینان از دسترسی ایمن به موقعیت رانندگی، یک پله یا زیرپایی باید موجود باشد.

۳-۶ پله ها، جاپایی ها و نردبان ها باید دارای ابعاد ذیل باشند:

- اندازه مجاز عمق: حداقل ۱۵۰ mm
- اندازه مجاز عرض: حداقل ۲۵۰ mm (مقادیر کمتر تنها در صورتی مجاز هستند که از نظر فنی ضرورت آن ها تصدیق شود. در این حالت، هدف باید اجرای بزرگترین اندازه مجاز عرض باشد که البته مقدار آن نباید کمتر از ۱۵۰ mm باشد.)
- اندازه مجاز ارتفاع: حداقل ۱۲۰ mm
- فاصله بین سطح دو پله: حداقل ۳۰۰ mm (به شکل ۴ رجوع شود.)

۴-۶ باید برای شخصی که خودرو را ترک می کند، آخرین پله یا میله نردبان به سادگی قابل تشخیص و دسترسی باشد. فاصله عمودی بین پله ها باید تا حد امکان مساوی باشد.

۵-۶ برای کلیه محل های ورود و خروج باید دستگیره های مناسبی تعبیه شود.

۶-۶ هنگامی که تراکتور به بزرگترین اندازه لاستیک توصیه شده توسط سازنده مجهز است، پایین ترین پله نباید بیش از ۵۵۰ mm از سطح زمین ارتفاع داشته باشد (به شکل ۴ رجوع شود).

۷ درها، پنجره ها و خروجی های اضطراری

۱-۷ وسایلی که برای استفاده از درها و پنجره ها در نظر گرفته شده اند باید طوری طراحی و نصب شوند که برای راننده هیچ خطری نداشته و در حین رانندگی نیز در کار وی اختلالی ایجاد نکنند.

۲-۷ زاویه باز شدن در باید امکان ورود و خروج بدون خطر را فراهم کند.

۳-۷ در صورت وجود پنجره برای تهویه هوا باید این پنجره به راحتی قابل تنظیم باشد.

۴-۷ کابین های دو در باید دارای یک خروجی اضافی باشند که به عنوان خروجی اضطراری محسوب می شود. کابین های تک در باید دارای دو خروجی اضافی باشند که به عنوان خروجی های اضطراری محسوب می شوند. هر یک از خروجی های اضطراری فوق الذکر باید بر روی دیواره های مختلف کابین قرار گیرند (واژه دیواره شامل سقف نیز می شود). شیشه های جلو و پنجره های جانبی، عقبی و سقفی در صورتی به عنوان خروجی اضطراری محسوب می شوند که برای باز کردن یا حرکت دادن سریع آن ها از داخل کابین، تمهیدات لازم در نظر گرفته شده باشد.

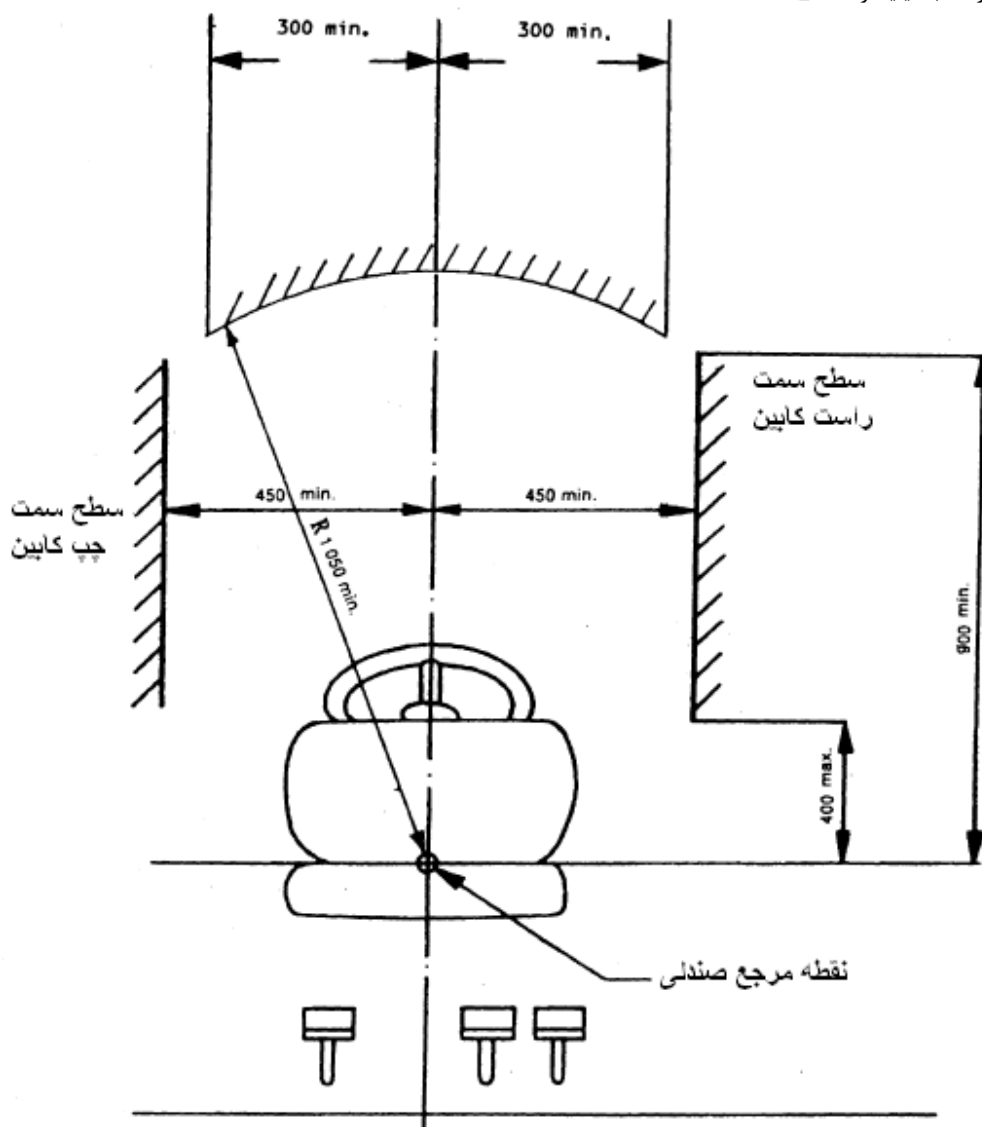
در هنگام خروج، نباید در اطراف خروجی های اضطراری خطری موجود باشد.

خروجی های اضطراری باید دارای حداقل ابعاد لازم برای محاط کردن یک بیضی با قطر کوچک ۴۴۰ میلیمتر و قطر بزرگ ۶۴۰ میلیمتر باشند.

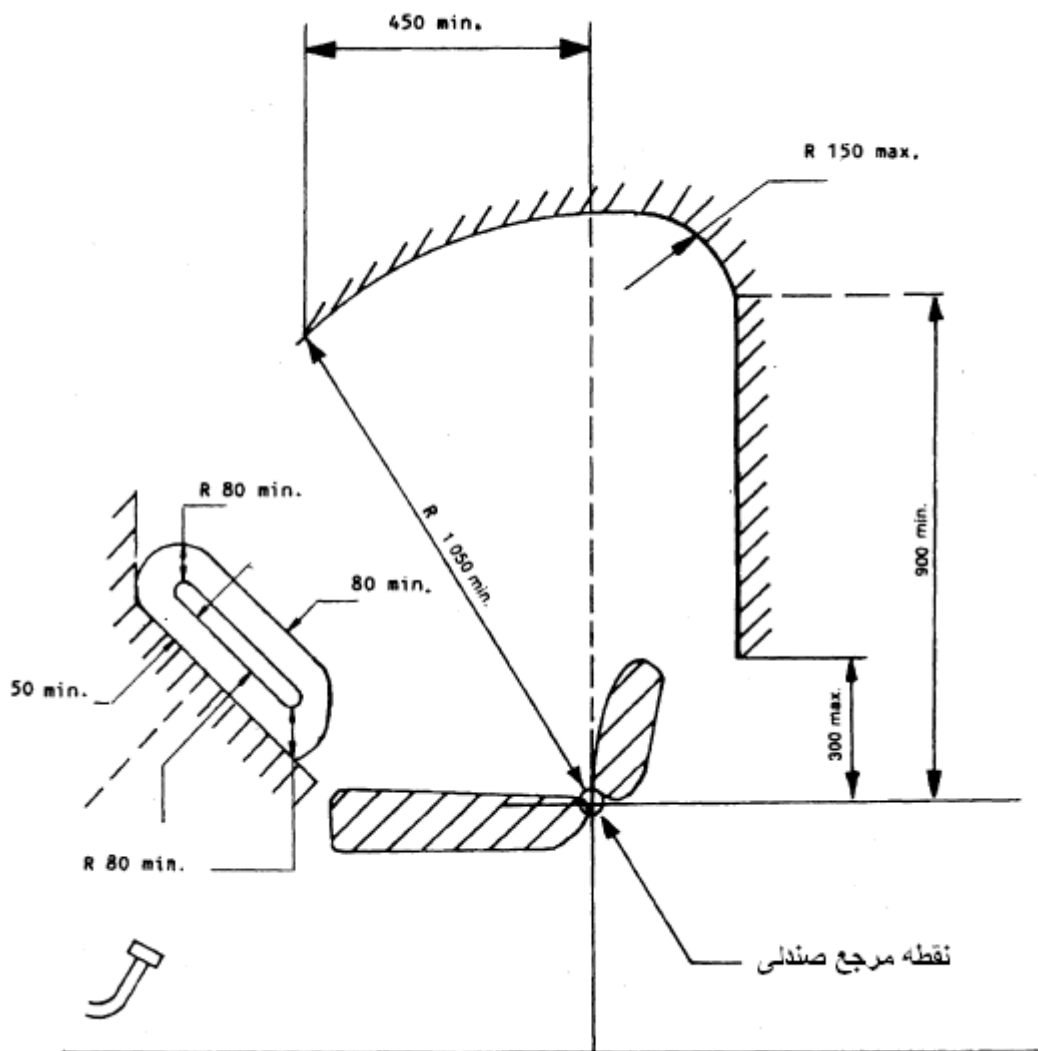
هر پنجره ای با اندازه مناسب راه در صورتیکه از شیشه قابل شکستن تشکیل شده باشد و همچنین تمهیدی برای شکاندن آن شیشه در داخل کابین وجود داشته باشد (مانند چکش های مخصوص شکستن شیشه) ، می توان به عنوان خروجی اضطراری محسوب نمود.

لازم به ذکر است شیشه های تعریف شده در ضمیمه های پ، ت، ث، ج و چ فصل ۳-ب استاندارد ملی ۱۳۱۳۳ ، برای اهداف این استاندارد، به عنوان شیشه های قابل شکستن محسوب نمی شود.

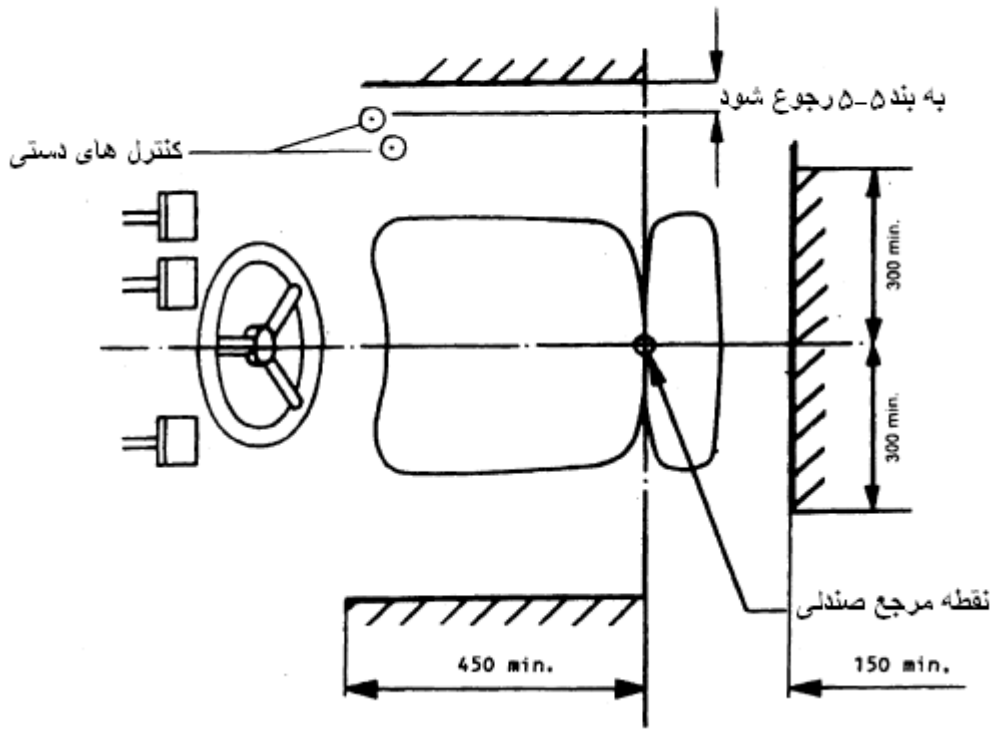
ابعاد برحسب میلیمتر

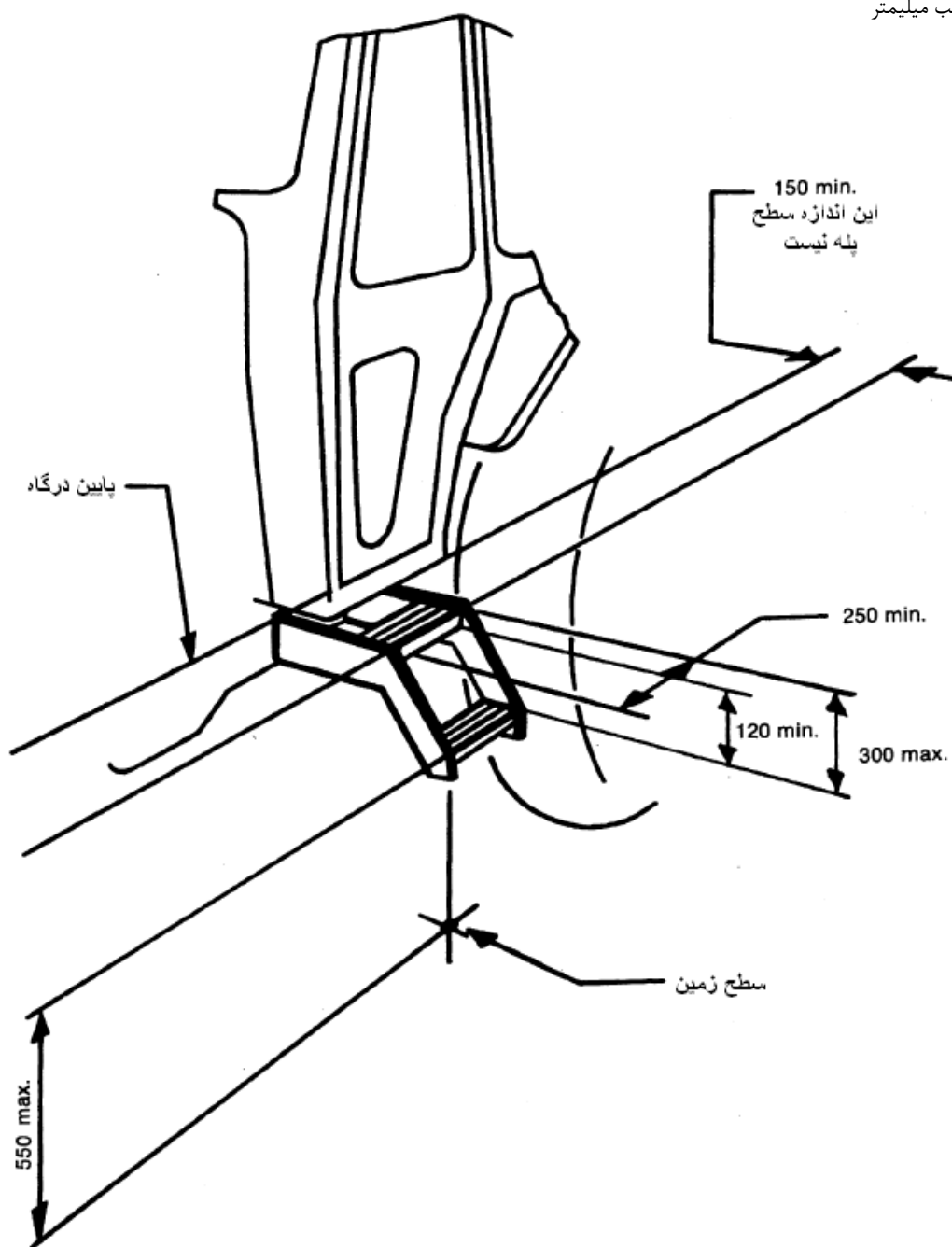
شکل ۱- فواصل مجاز فضای کارکرد

شکل ۲- فواصل مجاز فضای کارکرد

شکل ۳- فواصل مجاز فضای کارکرد

شکل ۴- ابعاد پله ها

پیوست الف

(الزامی)

روش تعیین نقطه مرجع سندلی

الف-۱ تعریف نقطه مرجع سندلی (S)

نقطه مرجع سندلی (S)، از تقاطع صفحه طولی میانی سندلی، بین صفحه مماس بر پایین پستی سندلی لایی دار، با یک صفحه افقی حاصل می شود. این صفحه افقی، سطح زیرین سندلی را در فاصله ۱۵۰ میلی‌متر از جلوی نقطه مرجع سندلی (S) قطع می کند.

الف-۲ موقعیت دهی سندلی

سندلی باید در عقبی ترین موقعیت طولی خود و در نقطه میانی محدوده تنظیم ارتفاع خود قرار گیرد. سندلی های دارای سیستم تعلیق، چه بر حسب وزن راننده قابل تنظیم بوده و چه نباشند، باید در نقطه میانی جابجایی سیستم تعلیق تنظیم شوند.

الف-۳ وسیله تعیین نقطه مرجع سندلی (S)

وسيله نشان داده شده در شکل الف-۱، شامل یک صفحه کفی سندلی و صفحات پستی آن است. صفحات پایینی پستی باید در ناحیه استقرار لگن خاصره (A) و کمر (B) لولا شده و لولای (B) باید از نظر ارتفاع قابل تنظیم باشد.

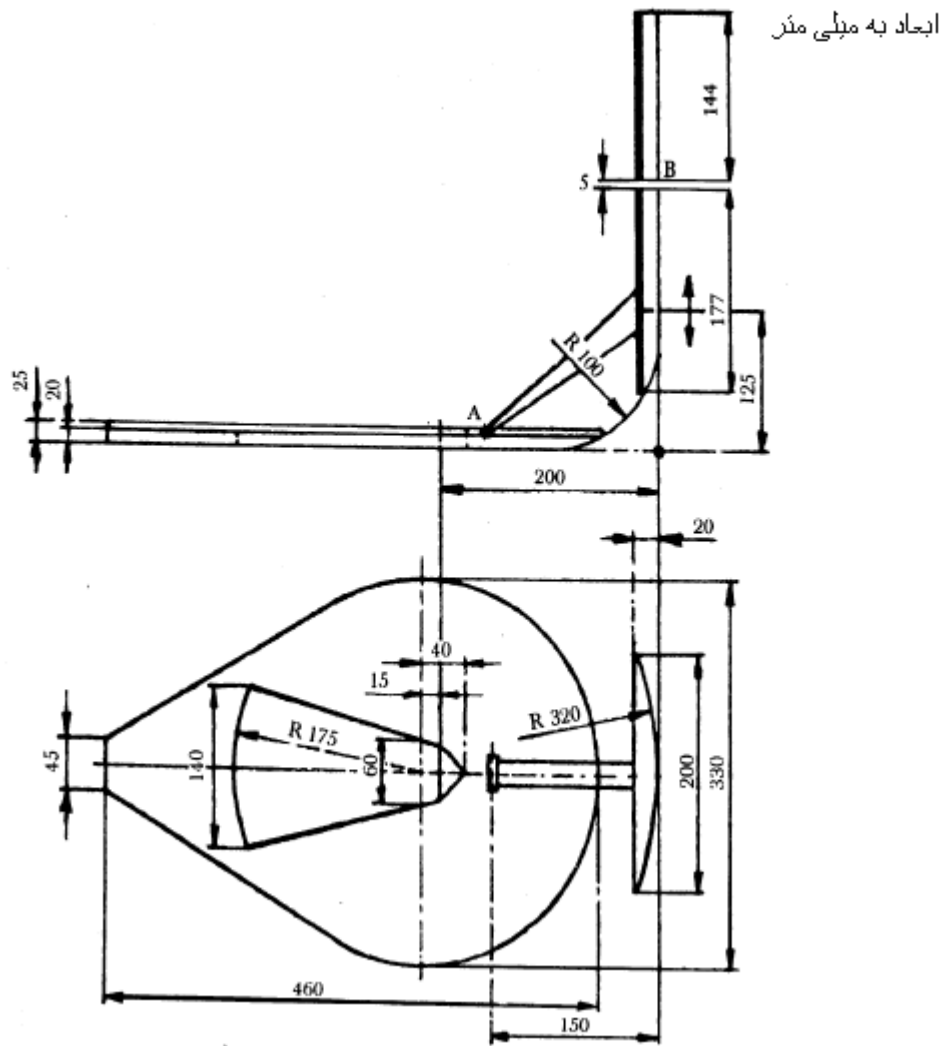
الف-۴ روش تعیین نقطه مرجع سندلی (S)

نقطه مرجع سندلی (S)، باید با استفاده از وسایل نشان داده شده در شکل های الف-۱ و الف-۲، که بارگذاری توسط یک سرنشین را شبیه سازی می کند، به دست آید. وسیله باید بر روی سندلی مستقر شود. سپس وسیله باید با نیروی ۵۵۰ N، در نقطه ای به فاصله ۵۰ mm از جلوی لولا (A)، بارگذاری شده و دو قسمت پستی به صورت مماسی بر پستی لایی دار فشرده شوند.

اگر تعیین دقیق مماس ها به هر ناحیه از تشک لایی دار (در بالا و پایین کمر) امکان پذیر نباشد، رویه زیر باید به کار رود:

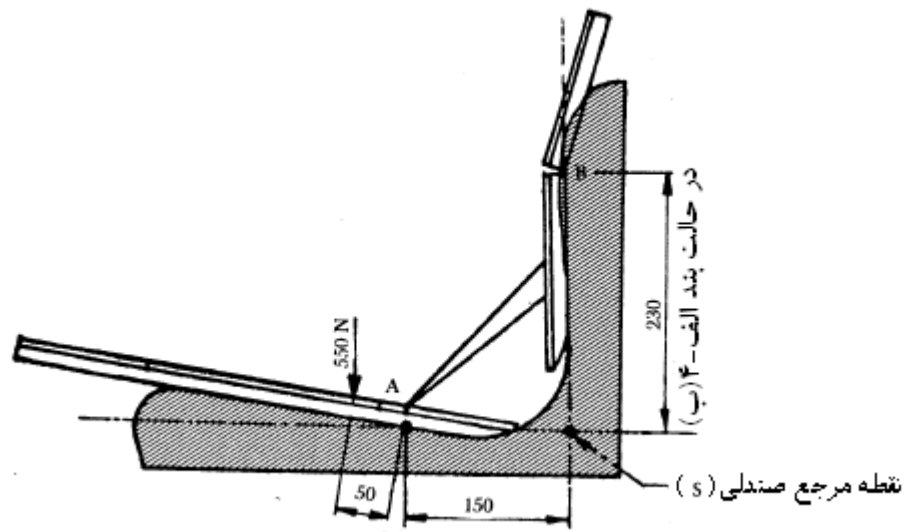
الف- اگر هیچ امکانی برای تعریف مماس بر پایینی ترین ناحیه وجود نداشته باشد، باید قسمت پایینی صفحه پستی، در وضعیت عمودی، به ملایمت بر پستی لایی دار فشرده شود.

ب- اگر هیچ امکانی برای تعریف مماس بر بالایی ترین ناحیه وجود نداشته باشد، در صورتی که قسمت پایینی صفحه پستی عمودی است، باید لولا در ارتفاع ۲۳۰ mm از بالای نقطه مرجع سندلی (S) نصب شود. سپس باید به ملایمت دو قسمت صفحه پستی، در وضعیت عمودی، به صورت مماسی، بر پستی لایی دار فشرده شوند.

شکل الف-۱-شمای وسیله تعیین نقطه مرجع صندلی (S)

شکل الف-۲- موقعیت استفاده وسیله تعیین نقطه مرجع صندلی (S)

پیوست ب

(اطلاعاتی)

پیوست گواهی تایید نوع یک تراکتور از نظر فضای کارکرد، دسترسی به موقعیت

رانندگی (محل های ورود و خروج)

(نمونه)

نام مرجع تایید

شماره گواهی تایید نوع:.....تعمیم

- ب-۱ قطعه(ها) و مشخصه(ها)
- فضای کارکرد
- دسترسی به موقعیت رانندگی
- درها و پنجره ها
ب-۲ نشانه یا نام تجاری سازنده تراکتور:.....
ب-۳ نوع و تشریح تجاری تراکتور:.....
ب-۴ نام و نشانی سازنده:.....
ب-۵ در صورت کاربرد، نام و نشانی نماینده مجاز سازنده:.....
ب-۶ تشریح قطعه(ها) و/یا مشخصه(ها) مذکور در بند ۱:.....
ب-۷ تاریخ درخواست تایید نوع تراکتور:.....
ب-۸ بخش فنی مسئول اجرای آزمون های تایید نوع:.....
ب-۹ تاریخ گزارش صادره توسط آن بخش:.....
ب-۱۰ شماره گزارش صادره توسط آن بخش:.....
ب-۱۱ تایید نوع از نظر فضای کارکرد، دسترسی به موقعیت رانندگی (محل های ورود و خروج) و درها و پنجره ها، صادر/رد/می شود^۱
ب-۱۲ مکان:.....
ب-۱۳ تاریخ:.....
ب-۱۴ امضا:.....
ب-۱۵ مدارک زیر، با درج شماره تایید نوع مذکور در بالا، به این گواهی پیوست هستند.
..... نقشه ابعادی
..... نمای انفجاری یا عکس کابین و/یا محل های ورود و خروج
ب-۱۶ ملاحظات .....

۱ - هر کدام کاربرد ندارد حذف شود.